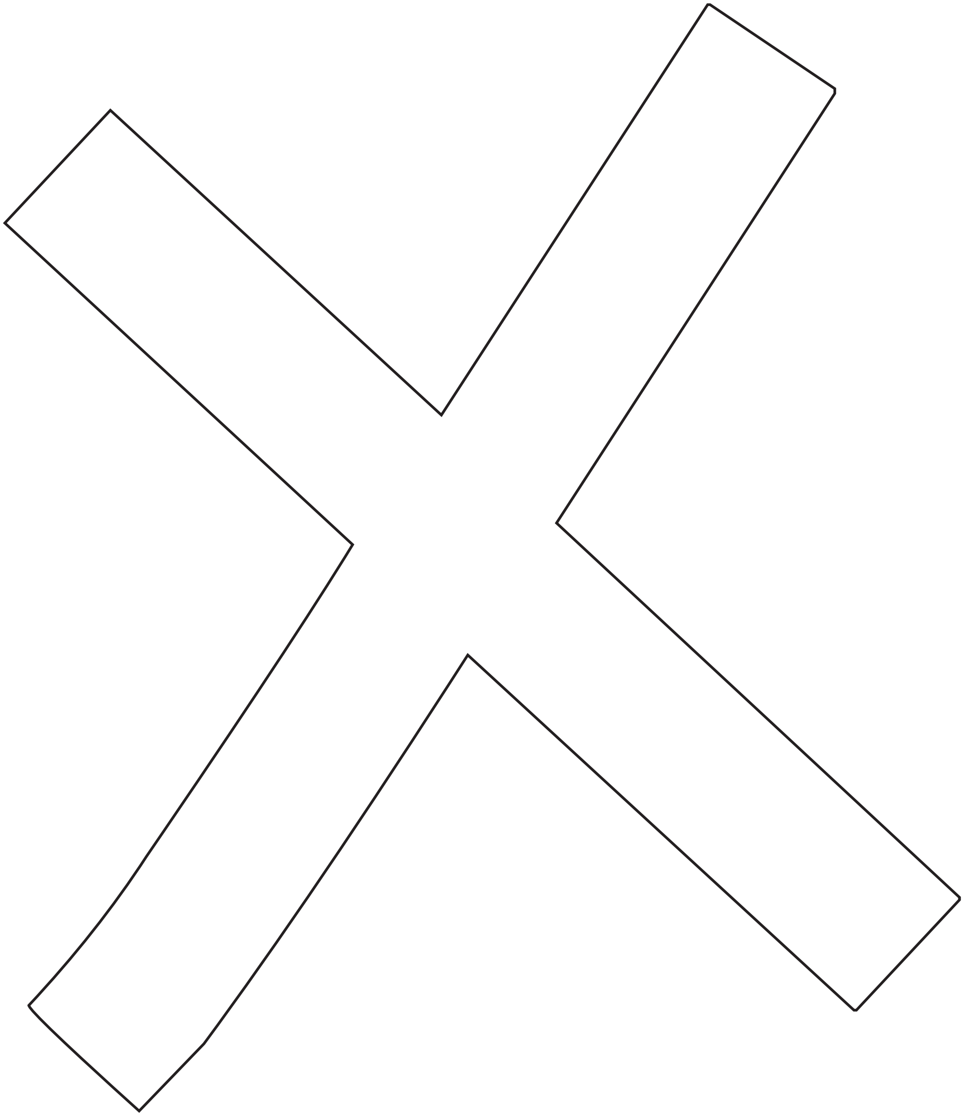

ANTIFA XALANDRI

Αντιφασιστική συμβολή στον καθημερινό πόλεμο - Γενάρης/Φλεβάρης '19 - τεύχος #17 ★

INTRO DUCTION

Να 'μαστε και πάλι εδώ! Δεν κουραστήκαμε κι ούτε πρόκειται να συμβεί κάτι τέτοιο, ακόμα κι αν κάποιοι δεν γουστάρουν καθόλου με την παρουσία μας σε αυτές τις γειτονιές. Για όσους δεν θυμούνται καλά, είμαστε αυτές και αυτοί που μοιράζουμε αυτό το έντυπο εδώ και πέντε χρόνια, γεμίζουμε τους δρόμους και τις πλατείες με αυτοκόλλητα και συνθήματα όπου κι αν σταθούμε, κολλάμε αφίσες, κάνουμε διαδηλώσεις και οργανώνουμε αντιφασιστικά λάιβ στις γωνιές αυτής τις πόλης. Κι όλα αυτά γιατί αντιλαμβανόμαστε ότι μέσα στην σκατένια ελληνική πραγματικότητα, ο μόνος τρόπος για να την παλέψουμε είναι να βρούμε η μία την άλλη και να κάνουμε τις γειτονιές μας εχθρικές στους φασίστες και στους φίλους τους.

Ψάχνουμε όλες αυτές τις φιγούρες που τριγυρνάνε μέσα στις γειτονιές μας και έχουμε κάτι πολύ κοινό: δεν γουστάρουμε τους νοικοκυραίους που αγωνιούν για το μέλλον της πατρίδας τους, τους ρατσιστές καθηγητές να λένε πατριωτικές μαλακίες πρωινιάτικα, τους ματσό ελληναράδες να μας παρενοχλούν με επίμονα βλέμματα στο δρόμο. Ασφυκτιούμε με την όλο και πιο έντονη παρουσία των μπάτσων στα μέρη που υπάρχουμε. Σιχαινόμαστε τα αφεντικά μας. Μισούμε το κράτος και ό,τι αυτό επιφυλάσσει για την τάξη μας. Το μόνο καλό είναι οτι τέτοιες φιγούρες υπάρχουν πολλές εκεί έξω και δεν θα σταματήσουμε μέχρι να συναντηθούμε!

antifaxalandri.wordpress.com
antifaxalandri@yahoo.com

Δεν είμαστε ούτε τρελοί, ούτε μόνοι

Την έχω κυκλώσει την μέρα στο ημερολόγιο εδώ και δύο βδομάδες, δύο βδομάδες που δεν περνάνε με τίποτα ρε φίλε. Πήξιμο και υποχρεώσεις, σαπίλα στο σπίτι και σαν να μην έφταναν όλα αυτά μας σταμάτησαν μπάτσοι τις προάλλες ενώ γυρνάγαμε, ευτυχώς δεν κουβαλάγαμε τίποτα. Μόνο καμιά χαλαρή βραδινή βόλτα μέχρι την πλατεία δίνει λίγο κουράγιο, αλλά είναι και ο κωλόκαιρος ρε γαμώτο που δεν μπορείς να αράξεις άνετα έξω, έξτρα μιζέρια. Αλλά ότι και να γίνει αυτή τη μέρα δεν θα μας την χαλάσει κανένας. Είναι η μέρα μας, ή καλύτερα η νύχτα μας.

Δεν είναι κάτι τόσο σπουδαίο, βασικά ένα μικρό live των μερικών δεκάδων θα είναι. Ούτε όλοι όσοι παίζουν είναι ονόματα, μία μπάντα που γουστάρουμε και μετά το χάος. Αλλά δεν είναι αυτό το θέμα, το θέμα είναι το κλίμα. Ρε μαλάκα, αλήθεια τώρα, είναι σχεδόν τελετή η όλη φάση. Θα μαζευτούμε απο νωρίς, θα αρχίσουμε τα ξύδια, θα πάρουμε τους μαρκαδόρους μας και θα βάψουμε τα πάντα στην διαδρομή... Και όταν φτάσουμε, εκεί είναι το καλύτερο, ένα τσούρμο αγόρια και κορίτσια που είναι σαν και εμάς, τραβάνε παρόμοια ζόρια με μάς, ντύνοναι όπως εμείς, πίνουν την ίδια περιπτερόμπυρα με εμάς. Και εκεί είναι που λές, «ναί ρε φίλε» δεν είμαστε ούτε τρελοί ούτε μόνοι. Χώνεσαι σε ένα πλήθος ανθρώπων που δεν ξέρεις, αλλά είναι πιο δικοί σου άνθρωποι και απο τη μάνα σου...

Και ας μην έχει μείνει φωνη όταν τελειώσει το live, ε τι να έκανες; Αφού φωνάζανε σηνθήματα μέσα, γίνεται να μην ουρλιάξεις; Στην τελική, χεστήκαμε για το πρωινό ξύπνημα.

1312

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΡΙΕΣ, ΧΙΠΧΟΠΑΔΕΣ, ΠΛΑΤΕΙΑΚΕΣ & ΟΠΑΔΟΙ:

Εμείς και οι κουλτούρες μας.

Δεν θα μπορούσαμε να αντιληφθούμε την πόλωση που υπάρχει απ' άκρη σ' άκρη σ' αυτή την πόλη αν δεν ασχολούμασταν με το μικροεπίπεδο της γειτονιάς. Καταπιανόμαστε με θέματα μεγάλα, όπως οι κρατικές πολιτικές, και κοιτάμε να τα μετατρέπουμε σε δουλειά προς σημεία των γειτονιών μας που κάποιοι θεωρούν μικρά και ασήμαντα να ασχοληθούν: στις πλατείες και στα πάρκα, στα σχολικά προαύλια και στα παγκάκια, στους τοίχους και στα στενά. Με τον τρόπο αυτό είμαστε σε θέση να αντιλαμβανόμαστε ότι μέσα από τις κουλτούρες τους και τις κοινότητές τους μεγάλα κομμάτια της εργατικής τάξης προσπαθούν να κάνουν απ΄την πλευρά τους ότι προσπαθούμε κι εμείς σαν αντιφασιστική ομάδα γειτονιάς: να ανατιμηθούν διανοητικά και υλικά.

Δεν μας κάνει λοιπόν εντύπωση κι ας μας εκπλήσσει πολλές φορές ευχάριστα, το γεγονός ότι στις γειτονιές που κινούμαστε, όπως και στις γειτονιές που κινούνται άλλοι αντιφασίστες σύντροφοι, συνεχώς εμφανίζεται κόσμος που περιτριγυρίζει και είναι διατεθειμένος να υποστηρίξει έμπρακτα ομάδες σαν και τη δική μας. Αγόρια και κορίτσια σαν κι εμάς: αντιφασίστριες, χιπχοπάδες, πλατειακές, οπαδοί, νεολαία με μη ελληνική καταγωγή. Αγόρια και κορίτσια που λόγω ταξικής θέσης βρίσκουν τον εαυτό τους μέσα στα λόγια και τα έργα μας.

Για παράδειγμα, δεν γίνεται κάποιος να αγνοήσει τη συνεχή άνοδο της χιπχοπ κοινότητας, με τα ξεκάθαρα αντιναζί και αντιμπατσικά συναισθήματα που τη χαρακτηρίζουν, η οποία είναι νομίζουμε ενδεικτική της εποχής μας. Μικροί "καλλιτέχνες" ξεφυτρώνουν σε κάθε γειτονιά και προσπαθούν να αποκτήσουν φωνή μέσα από ρίμες και beat. Στίχοι που τραγουδιούνται από χιλιάδες στόματα έχουν μετατραπεί στη μουσική υπόκρουση των γειτονιών μας.

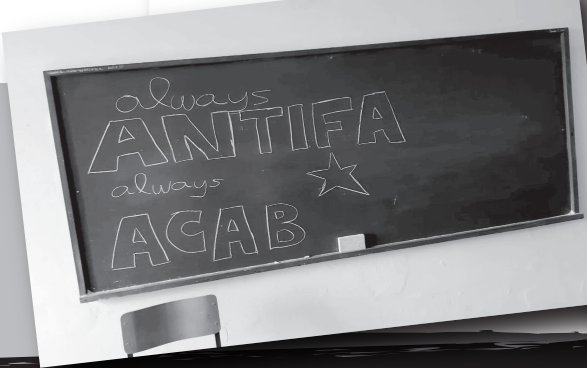
Κι ύστερα όσον αφορά τις κερκίδες, το γεγονός ότι δεκάδες πέταλα, από τα τοπικά πρωταθλήματα μέχρι την super league, είναι διακοσμημένα με αντιναζί πανό ενώ ούτε ένα με στοχάδια, έχει κι αυτό τη σημασία του. Οι αντιναζί ομάδες οπαδών από τις γειτονιές μας όχι μόνο διεκδικούν δυναμικά την παρουσία τους σε ένα απαιτητικό και δύσκολο κοινωνικό πεδίο όπως είναι το γήπεδο, αλλά πολλές φορές καθορίζουν το πολιτικό περιεχόμενο ολόκληρης της κερκίδας.

Φυσικά, δεν γίνεται να ξεχάσουμε τις πλατείες αυτής της πόλης, πλατείες που μας μεγάλωσαν, εμάς και χιλιάδες άλλους πιτσιρικάδες, πλατείες πολυεθνικές, με χαραγμένα "antifa" στα παγκάκια τους και γραμμένα "acab" στα πεζούλια τους. Πόσες τέτοιες πλατείες υπάρχουν σ' αυτή την πόλη; Εκατοντάδες. Από την άλλη, πόσες πλατείες είναι μόνο για ελληνάρες; Ούτε μία, ή τουλάχιστον ούτε μία που να έγινε έτσι χωρίς τη συμβολή της αστυνομίας και της μαφίας.

Είναι κι άλλα πολλά, είναι οι τοίχοι της πόλης μας, όπου στοχάδι δεν φτουράει ούτε μέρα και τα αντιφασιστικά συνθήματα δεσπόζουν για χρόνια, είναι τα σχολικά προαύλια, όπου πρόσφατα για μια πατριωτική κατάληψη στο Γέρακα από μπατσόφιλους μαθητές, δεκάδες αντιφασιστικές οργανώθηκαν παντού σαν απάντηση. Είναι τα γκράφιτί μας, τα ποιήματα και τα ντυσίματά μας, οι συνήθειές μας και οι αλητείες μας. Είναι τα χίλια πρόσωπα της τάξης μας, οι χίλιες γλώσσες που μιλάμε και οι χίλιες κουλτούρες μας. Κι αν η κρατική επίθεση εναντίον μας εξελίσσεται με χίλους τρόπους, κι αν είναι πολλοί αυτοί που μας μισούν και θέλουν να μας εξαφανίσουν, εμάς και όλο αυτό τον πολιτιστικό πλούτο που κουβαλάμε μέσα μας, ξέρουν και ξέρουμε ότι δεν πρόκειται να τα καταφέρουν έτσι εύκολα. Γιατί πολύ απλά είμαστε η καρδιά αυτής της πόλης!

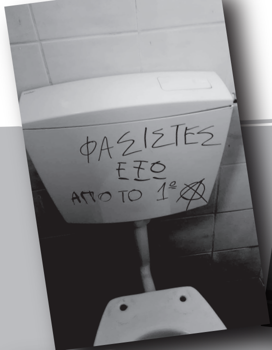
Από τα θρανία, μέχρι την πλατεία...
Antifa συνειδήση, βόλτα κι αλητεία!

Όποιος διαβάζει αυτό το έντυπο καιρό, το ξέρει ήδη: Ποτέ δεν πιστέψαμε ότι τα σχολεία είναι γεμάτα φασίστες! Ίσα-ίσα, το ξέρουμε καλά πως τα προαύλια κι οι σχολικές τάξεις είναι καζάνια που βράζουν. Πεδία που καθημερινά δίνονται αμέτρητες, μικρές μάχες. Απ' την μια οι πατριωτικές μαλακίες των καθηγητών, η πίεση των διευθυντών, τα ρουφιανιλίκια των φυτών κι οι τσιρίδες των ρατσιστών συμμαθητών. Κι απ' την άλλοι όλοι και όλες εμείς. Που βλαστημάμε όταν ακούμε ξυπνητήρι, που πλήττουμε αφάνταστα, που μας γυρνάνε τα άντερα όταν μας λένε για «εθνική υπερηφάνεια», που ξέρουμε ότι μας προορίζουν για τις σκατοδουλειές που παίζουν εκεί έξω. Οι φωτογραφίες που παραθέτουμε παρακάτω είναι απ' τα σχολεία των γειτονιών μας, και θελούν να υπενθυμίσουν ακριβώς αυτό. Όχι απλά ότι οι ναζί δεν κυριαρχούν με την καμία στα σχολεία. Αλλά αντιθέτως, ότι κάθε μέρα εφευρίσκουμε κι από έναν καινούριο τρόπο να τους πηγαίνουμε κόντρα. Και το κάνουμε καλά!

1. Ένα περιποιημένο σχολείο, δεν έχει σημείο που να μην έχει φτάσει ο μαρκαδόρος και τα κόλλητα. Πίνακες, θρανία, καρέκλες... Όλα χωράνε antifa διακόσμηση!

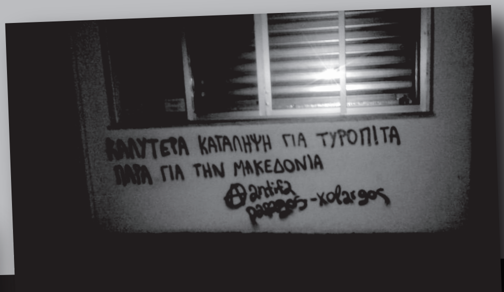

2. Όταν λέμε όλα, εννοούμε όλα! Ακόμη κι οι τουαλέτες, ακόμη και τα καζανάκια. Για να θυμούνται τα φασιστάκια ότι δεν είναι πουθενά και κάθε μέρα να σκέφτονται όλο και περισσότερο μήπως είναι καλή ιδέα να χώσουν το κεφάλι τους στον καμπινέ και να ξεμπερδεύουν.

3. Φυσικά, δεν υπάρχει κανένας λόγος τα κάγκελα του σχολείου να αποτελούν περιορισμό. Ας έχουν κατά νου οι ναζί ότι ακόμη και στην καβάτζα του πρωινού τσιγάρου, δεν υπάρχει χώρος για τις μαλακίες τους.

4. Τελικά, αυτό που έχει σημασία είναι να καταλάβουν όλοι εκείνοι που μας έχουν ζαλίσει με την πατρίδα και το έθνος, ότι δεν τους γουστάρουμε.

Αυτά και πολλά ακόμα γίνονται κάθε μέρα μέσα κι έξω απ' τα σχολεία των γειτονιών μας. Άρα όταν πριν κάμποσο καιρό, λυτοί και δεμένοι προσπαθούσαν να μας πείσουν πως θα γίνουν «φασιστικές καταλήψεις», εμείς πολύ απλά ξέραμε ότι η πραγματικότητα απέχει χιλιόμετρα. Ξέραμε και ξέρουμε ότι στις γειτονιές μας είναι αμέτρητοι εκείνοι κι εκείνες που δίνουν καθημερινά μικρές αντιφασιστικές μαχές για να μένουν τα σχολεία, οι πλατείες, τα γηπεδάκια κι οι δρόμοι πεντακάθαροι. Συνεχίστε την καλή δουλειά αλάνια!

απάντα στις ερωτήσεις και δες αν τα κάνεις σωστά!

quiz

(για κορίτσια)

#1. Περπατάς στο δρόμο και κάποιος σου σφυρίζει ή λέει κάποιου είδους ενοχλητική παπαριά για σένα. Εσύ :

α. κάνεις ότι δεν άκουσες και προχωράς, δεν έχεις όρεξη να μπλέξεις.

β. γυρνάς και ρίχνεις το πιο απειλητικό σου βλέμμα.

γ. πας προς το μέρος του βρίζοντας έτοιμη να τον βαρέσεις.

δ. κοιτάς αν είναι “ξένος”, και αν ναι, φωνάζεις τους μπάτσους.

#2. Ακούς για μια ιστορία βιασμού. Νιώθεις:

α. θυμό, που κάποιοι χρησιμοποιούν την θέση εξουσίας τους για να μας επιβληθούν.

β. απόγνωση, επειδή θυμάσαι κοντινά ή δικά σου περιστατικά.

γ. αηδία, γιατί οι άντρες τη βρίσκουν που εμείς δεν γουστάρουμε.

δ. περιφρόνηση, μα καλά, θα τα ήθελε και αυτή. Τι φόραγε;

#3. Φοράς :

α. κολλητά και “αποκαλυπτικά”.

β. φαρδιά και αθλητικά.

γ. σαλβάρια και χαϊμαλιά.

δ. ρούχα με εθνόσημα.

#4. Βλέπεις δυο κορίτσια ή δυο αγόρια να φιλιούνται. Σκέφτεσαι :

α. τίποτα. Σου περνάει απλά αδιάφορο.

β. αχ, να ‘ταν εδώ και η δικιά μου/ ο δικός μου.

γ. πως έγινε και οι άνθρωποι άρχισαν να φιλιούνται για να δείξουν αγάπη ή έρωτα; (ή άλλου τύπου φιλοσοφικά ερωτήματα)

δ. γιαξ! Αηδία! Στο κρεβάτι ας κάνουν ότι θέλουν, όχι όμως και έξω.

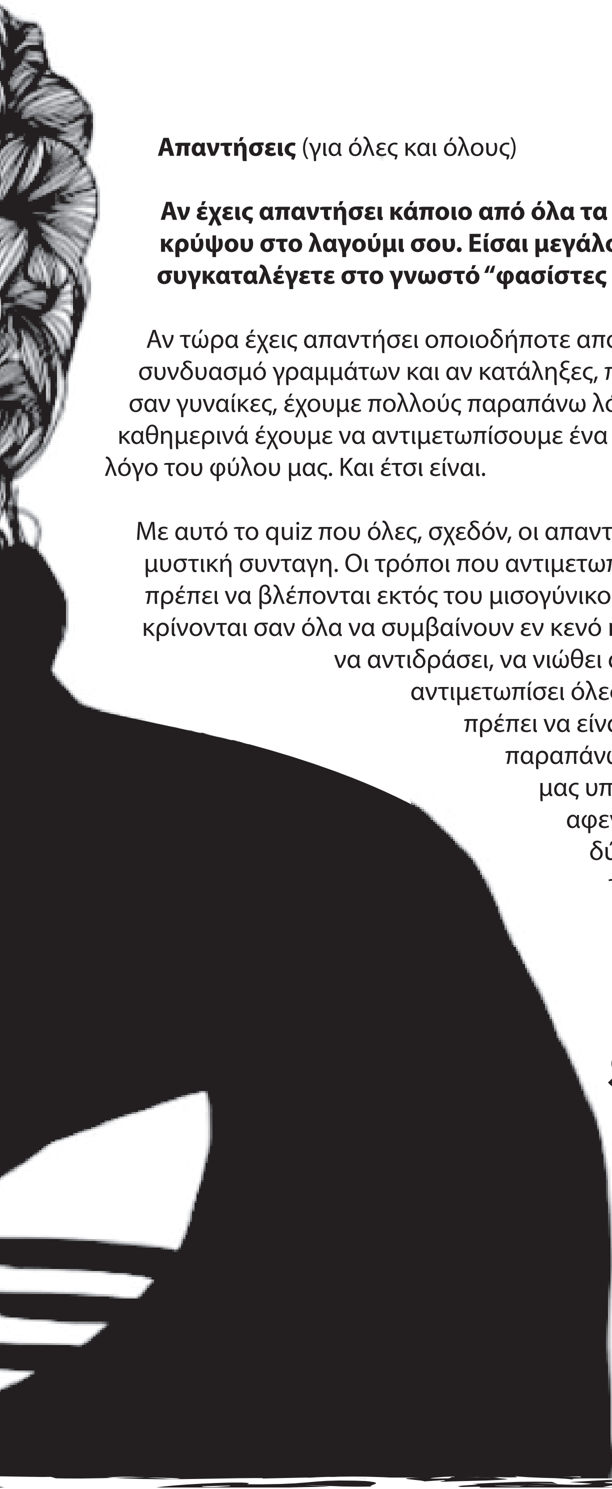

Απαντήσεις (για όλες και όλους)

Αν έχεις απαντήσει κάποιο από όλα τα δ. κλείσε αυτό το έντυπο, ακούμπησε το κάπου και κρύψου στο λαγούμι σου. Είσαι μεγάλο φασιστάκι και ρατσίστρω οπότε η περίπτωση σου συγκαταλέγετε στο γνωστό “φασίστες κουφάλες, έρχονται κρεμάλες”.

Αν τώρα έχεις απαντήσει οποιοδήποτε από τα άλλα γράμματα μπορείς να συνεχίσεις! Σε όποιο συνδυασμό γραμμάτων και αν κατάληξες, πλην του δ. φυσικά, είσαι σε καλό δρόμο. Αναγνωρίζεις ότι σαν γυναίκες, έχουμε πολλούς παραπάνω λόγους να τα βάζουμε με τους φασίστες. Αντιλαμβάνεσαι ότι καθημερινά έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα κάρο καταστάσεις εχθρικές προς τα εμάς μόνο και μόνο λόγο του φύλου μας. Και έτσι είναι.

Με αυτό το quiz που όλες, σχεδόν, οι απαντήσεις είναι “σωστές” θέλουμε να δείξουμε πως δεν υπάρχει μυστική συνταγη. Οι τρόποι που αντιμετωπίζουμε τον σεξισμό που μας απευθύνετε ατομικά, δεν πρέπει να βλέπονται εκτός του μισογύνικου κοινωνικού πλαισίου στο οποίο ζούμε. Δεν πρέπει να κρίνονται σαν όλα να συμβαίνουν εν κενό και σε μια μόνο στιγμή. Η κάθε μια μόνη μπορεί να φοβάται να αντιδράσει, να νιώθει αδύναμη ή και λόγο των καταστάσεων να μην γίνετε να αντιμετωπίσει όλες αυτές τις καθημερινές προκλήσεις. Και αυτό είναι ή θα πρέπει να είναι κάτι πολύ κατανοητό. Όταν όμως ήμαστε μαζί έχουμε παραπάνω τρόπους και αποθέματα να τα βάλουμε με ότι και όποιον μας υποτιμά. Από τον τυχαίο πέφτουλα στο δρόμο μέχρι το αφεντικό ή τους οικείους μας. Και είναι εκεί που βρίσκουμε τη δύναμή μας. Την δίνουμε η μια στην άλλη, τη χτίζουμε μαζί με τις φίλες και τους συντρόφους μας.

-United We Stand- support your local girl gang!

ΜΗ ΠΑΡΑΧΑΡΑΣΣΕΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ...

Πέρα από τις γραφικές στιγμές σκατοψυχίας, που μας χάρισαν οι μακεδονομάχοι , και την υπενθύμιση ότι αυτός ο τόπος ξεχειλίζει από εθνομαλακία, το όλο θέμα με τη συμφωνία μπορεί να μας χαρίσει κάποια νηφάλια συμπεράσματα μπροστά στο βούρκο των ημερών μας.

Πρώτον, μας κάνουν τρομερή εντύπωση όσοι υποστηρίζουν πως η συμφωνία αυτή είναι προδοσία για το έθνος και την ιστορία του, ενώ είναι το ελληνικό κράτος αυτό που υποχρεώνει ένα άλλο «να επαναπροσδιοριστεί» δηλαδή να αλλάξει από το Σύνταγμα και τα βιβλία ιστορίας μέχρι τους δρόμους, τις πινακίδες, και τα διαβατήρια του , και όλα αυτά μάλιστα χωρίς να χρειαστεί πόλεμος. Φοβόμαστε να φανταστούμε τι θα γινόταν άμα συνέβαινε κάτι τέτοιο εδώ.

Η ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΜΑΛΑΚΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ!

Δεύτερον, θα λέγαμε ότι μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας που πρωτοστάτησε στα συλλαλητήρια και δεν φάνηκε να είναι ικανοποιημένο με τα παραπάνω, πολύ περισσότερο θα το έψηνε μια εξ' ολοκλήρου εξαφάνιση του γειτονικού κράτους από μια «απλή αλλαγή Συντάγματος», με λίγα λόγια πολύ περισσότερο θα το έψηνε ο πόλεμος.

Τρίτον, το ελληνικό κράτος, υποστηρίζει πως επιθυμεί διακαώς να λύσει τις εκκρεμότητές του με κράτη όπως η Αλβανία και η Μακεδονία, αλλά στην πραγματικότητα θέλει να κρατά παντού ανοιχτούς λογαριασμούς: στα Βαλκάνια, στο Αιγαίο, στην Κύπρο. Τι σημαίνουν οι ανοιχτοί αυτοί λογαριασμοί μένει να το δούμε. Το μόνο σίγουρο είναι πως ο εθνικός κορμός αυτής της χώρας γίνεται όλο ένα και πιο ασφυκτικός και δίχνει τα δόντια του στους εχθρούς του, όχι μόνο στο εξωτερικό αλλά και στο εσωτερικό αυτής της χώρας.

αυτοκόλλητα:

NEW STUFF

ψάξου ή στείλε μέηλ!

